A 259/747

А 2 2 2
747

УКАЗЪ
ИМПЕРАТОРА
ІОАННА АНТОНОВИЧА

9 ноября 1740 года.

Графа С. Д. Шереметева.

МОСКВА.

1899.

УКАЗЪ
ИМПЕРАТОРА
ІОАННА АНТОНОВИЧА

9 ноября 1740 года.

Графа С. Д. Шереметева.

МОСКВА.
Университетская типографія, Страстной бульваръ.
1899.

Изъ «Чтеній въ Императорскомъ Обществѣ Исторіи и Древностей Россійскихъ при Московскомъ Университетѣ» за 1899 г.

Z Bożey Łaski [1])
My
Jan III
Imperator
y
Samodzierzec
Wszystkiey Rossyi
&c. &c. &c.

Podaiemy ninieyszym każdemu do wiadomośći.

Chociaż od Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa S. P. Nayiasnieyszey u Naydzierzawnieyszey Wielkiey Pani Anny Joannowny Imperatorowey y Samodzierzycy Wszystkiey Rossyi, przez uczynioną, y przy Nászym Manifescie dnia 18. Octobra publikowaną Ordynacyą Jaśnie Oświecony Xiąże Kurlandzki Ernest Jan pod czas niedorosłych lat Naszych Regentem *Imperij* Państw Náznaczony, y postanowiony iest, y onemu od Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa przez tęz famą Ordynacyą przytymże wyraznie przykazano, tákową Jego Regencyą według Praw y Konstytucyi Páństw Nászych; niemniey od Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa, y nayiasnieyszych Antecessorow, postanowionych Ordynacyi y Praw, sprawować, y około Naszego Naydrozszego zdrowia, y Edukacyi potrzebną miec wigilancyą, oraz Naszym Rodzicom, y Całey Imperatorskiey Familij, należytą y powinną czynić obserwancyą, y przytym około Jey wysokiemu Stanowi przyzwoitey sustentacyi mieć staranie; Atoliśmy iednak za miast uczynienia zádosyć tey Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa Ordynacyi, iàkośmysię spodziewali, z tym większym Nàszym nieukontentowaniem, widźieć musieli, iàko on, Hercog Kurlandzki zàraz po obięćiu tey Regencyi, y nim ieszcze obumarłe Ciało Jey Imperatorskiego, Wieliczenstwa Ziemi powierzone zostało, nie tylko Prawom Państw

---

[1] Настоящаго манифеста не напечатано въ Полномъ Собраніи Законовъ; тамъ правленіе Принцессы Анны Леопольдовны начинается двумя днями позже, т.-е. указомъ 11 ноября 1740 г. (см. т. II, № 8287). С. М. Соловьевъ, какъ видно, пользовался манифестомъ, потому что въ т. 21 «Исторіи Россіи», на стр. 32 кратко передаетъ его содержаніе, съ такою ссылкою въ примѣчаніяхъ: «35. Манифестъ и указъ въ Госуд. Архивѣ».

Naszych, u przeszłym Ordynacyom, w wielu rzeczach wàżył się sprzeciwić, ale, co nàywiększa iest, Nayjasnieyszym Naszym nayukochanszym rodzicom, Naszey Pani Matce, y Naszemu Panu Oycu, tak wielką zniewagę, y postpozycyą publicznie czynić, y przy roźnych niogodziwych pogrożkach, z ktoremi się dał słyszeć, takowe deleko zmierzaiącego niebezpieczne przedsięwźięćia pokażywać y nie tylko przerzeczonych Naszych Nyukochanszych, y Pokoy y szczęśliwość Państw Naszych, w niebezpieczną byłby mogł wprowadźić sytuacyą; Dla czego My chcąc takowemu oczywistemu przerzeczoney Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa Ordynacyi wzgardzeniu, y oney we wszystkim przeciwney konduicie wspomnionego Xiązęcia Kurlandzkiego, y Jego daleko zmierzaiącemu, Nam, Naszym Nayukochanszym Rodzicom, Imperatorskiey Familij, y całemu *Imperij* Rossyiskiego Pàństwu, niebezpiecznemu przedsięwźięciu, y usiłowaniu, wczesnie zàbieżeć, musieliśmy nà usilne náypokornieysze sollicytacye y prozby wiernych Naszysh Poddanych, stanu tak Duchownego, iako y Swieckiego, przerzeczonemu Hercogowi Regencyą odebrać, y zá podobnąż pokorną proźbą Naszych wiernych Poddanych Administracyą Imperij Państw Naszych Rossyiskich, *stante minorennitate Nostrâ* ná Naszą Nayukochanszą Panią Matkę, Nayiasnieyszą Pryncessę Annę, Ktorey My od tąd Tytuł Wielkiey Xięzny Wszystkiey Rossyi konferuiemy, przenieść; daiąc Oney wszelką moc, y władzą Rządy ná tym samym fundamencie sprawować, iák w Ordynacyi S. P. Jey Imperatorskiego Wieliczenstwa postonowiono, y przykazano iest. Co aby wszystko Naszym wiernym Poddanym wiadomo było, y oni Nam iáko swemu prawdźiwemu Panu y Cesarzowi wiernie służili, y według teraźnieyszey Konstytucyi, Nayiasnieyszey Annie Wielkiey Xięznie Wszystkiey Rossyi, Naszey Nayukochanszey Pani Matce, w Administracyi Páństw Naszych Rossyiskich, *stante Nostrâ minorennitate*, w każdey rzeczy z powinną submissyą posłusznemi byli, y tę Naszą Imperatorską Ordynacyą swiątobliwie záchowuiąc, Oney we wszystkim zádosyć czynili, y *corporali juramento* poprzysięgli; Rozkazáliśmy miłośćiwie ná tákowy koniec to wszystko ninieyszym drukowanym Mánifestem każdemu do wiadomośći podać.

Oryginał od całego Synodu, *Ministerio*, y *Generalitate* podpisany, *Die 9. Novemb. 1740.*

Drukowany przy Senacie *Die 10. Novembris 1740.*

(Переводъ).

Божіею Милостію,
Мы,
Іоаннъ III-й,
Императоръ и Самодержецъ Всея Россіи,
и прочая, и прочая, и прочая.
Объявляемъ всенародно.

Хотя изданнымъ Ея Императорскимъ Величествомъ, блаженныя памяти Всепресвѣтлѣйшею и Державнѣйшею Великою Государынею Анною Іоанновною, Императрицею и Самодержицею Всея Россіи и при Нашемъ Манифестѣ отъ 18-го Октября обнародованнымъ Указомъ Его Свѣтлость Герцогъ Курляндскій Эрнестъ Іоаннъ назначенъ и учрежденъ Регентомъ *Имперіи* Владѣній Нашихъ, на время несовершеннолѣтія Нашего, и тѣмъ же Ея Императорскаго Величества Указомъ именно повелѣно исправлять ему таковое Его Регентство, согласно съ Нашими Государственными Законами и Постановленіями, а равно съ Указомъ и Уставами, Ея Императорскимъ Величествомъ и Всепресвѣтлѣйшими Предшественниками изданными,—и о Нашемъ Драгоцѣннѣйшемъ Здравіи и Воспитаніи должное имѣть попеченіе; а также Нашимъ Вселюбезнѣйшимъ Родителямъ и Всему Императорскому Дому оказывать надлежащую почтительность, и сверхъ того заботиться о благопристойномъ высокому Его Положенію содержаніи;—не смотря однако на сіе, вмѣсто исполненія таковаго Ея Императорскаго Величества Указа, какъ того мы ожидали, мы съ тѣмъ большимъ Нашимъ неудовольствіемъ принуждены были видѣть, какъ онъ, Герцогъ Курляндскій, тотчасъ по вступленіи въ Регентство и когда еще смертные останки Ея Императорскаго Величества не были преданы землѣ, не только Нашимъ Государственнымъ Узаконеніямъ и прежнимъ Уставамъ во многихъ случаяхъ осмѣлился противиться, но, что̀ всего важнѣе, Всепресвѣтлѣйшимъ Нашимъ Вселюбезнѣйшимъ Родителямъ, Нашей Государынѣ Матушкѣ и Нашему Государю Отцу столь великое оскорбленіе и пренебреженіе публично нанести, и при различныхъ недостойныхъ угрозахъ, съ которыми отзывался, такія далеко посягающія и опасныя преднамѣренія обнаруживать, что не токмо сказанныхъ Нашихъ Вселюбезнѣйшихъ Родителей, но и Насъ Самихъ, а также Спокойствіе и благоденствіе Державы Нашей въ опасное могъ бы ввергнуть положеніе. Того ради Мы, желая благовременно предупредить таковое очевидное пренебреженіе упомянутаго указа Ея Император-

скаго Величества и во всемъ противное оному поведеніе сказаннаго Герцога Курляндскаго, и Его далеко посягающее Намъ, Нашимъ Вселюбезнѣйшимъ Родителямъ, Императорскому Дому и всей Россійской *Имперіи* вредное преднамѣреніе и усиліе, нашли себя вынужденными, по настоятельнымъ, всепокорнѣйшимъ представленіямъ и ходатайствамъ вѣрныхъ Нашихъ подданныхъ, какъ Духовнаго, такъ и Мірского чина, отнять Регенство у вышереченнаго Герцога, и, вслѣдствіе таковой же покорной просьбы Нашихъ вѣрныхъ Подданныхъ, Управленіе Имперіею Россійской Нашей Державы, на время несовершеннолѣтія Нашего, возложить на Нашу Вселюбезнѣйшую Государыню Матушку, Всепресвѣтлѣйшую Принцессу Анну, Которой Мы жалуемъ вмѣстѣ съ симъ Титулъ Великой Княгини Всея Россіи, предоставляя Ей всякую силу и власть править на томъ же основаніи, какъ въ Указѣ блаженныя памяти Ея Императорскаго Величества постановлено и повелѣно. И дабы все сіе Нашимъ вѣрнымъ Подданнымъ извѣстно было и они Намъ, яко своему истинному Государю и Императору, вѣрно служили, и по силѣ нынѣшняго Учрежденія во всемъ, съ должною покорностію, повиновались Всепресвѣтлѣйшей Аннѣ, Великой Княгинѣ Всея Россіи, Нашей Вселюбезнѣйшей Государынѣ Матушкѣ въ Управленіи Нашимъ Россійскимъ Государствомъ, во время Нашего несовершеннолѣтія, и сей Нашъ Императорскій Указъ свято соблюдая, оный во всемъ исполняли и въ томъ предъ зерцаломъ дали бы клятву, на сей конецъ Мы всемилостивѣйше повелѣли все сіе нынѣшнимъ печатнымъ Манифестомъ всѣмъ объявить.

Подлинный за подписаніемъ всего Синода, Министровъ и Генералитета.
Ноябрь 9 дня 1740.

Мѣсто Печати

Печатано при Сенатѣ Ноября 10 дня 1740 г.

2007059825